

חֲרָשׁ

שיר השירים דף פו ע"ב

זָהָר

רְלוּ

זָבָאִין כָּל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵיהֶן, לְמַנְדַּע בְּחֻקְמַתָּא דְּמֵאֲרִייהוֹן,
וְאֵינוֹן יְדַעֵי וּמִסְתַּבְּלִין בְּרִזִין עֵילְאִין, בְּגִין דְּכַד בְּר נֶשׁ נְפִיק
מִהָאֵי עֲלֵמָא, בְּהָא אֶסְמִלְקוּ מִנֵּיהּ כָּל דִּינִין דְּעֵלְמָא, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא
דְּפִתְחִין לֵיהּ תְּלִיסַר תְּרַעֵי דְּרִזִין דְּאֶפְרָסְמוֹנָא דְּכֵינָא, דְּחֻקְמַתָּא עֵילְאָה
תְּלִיָא בְּהוּ.

וְלֹא עוֹד, אֲלֵא דְקַדְשָׁא בְּרִין הוּא חֻקִּיק לֵיהּ בְּהוּא פוֹרְפִינְדָא,

מתוק מדבש

לקמן מבאר את הפסוק הגידה לי שאהבה נפשי וגו', אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך, על סודות
התורה, לכן מביא את מאמר הבא לכאן.

ודע שבמאמר זה מכואר היטב "חובת האדם בעולמו, ותכלית בריאתו", ואנו פירשנו מאמר זה לפי
פירושו הנפלא של הרמ"ק. (ועיין עוד בסקלמה מוסלמ"ו לטעם הסקלמות, ונספר לאשים חממה שער להנה
פ"ו, וטעם הספונס פ"ו, ונס' פיס ומון לוח מד, נמש עקדקו וטטונו ט, טין עליהם)

זָבָאִין כָּל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵיהֶן, אֲשֵׁרֵיהֶם לְכָל אוֹתָם הַעוֹסְקִים בְּתוֹרָה, וְתוֹכְלִית
לְמוֹדָם הִיא לְמַנְדַּע בְּחֻקְמַתָּא דְּמֵאֲרִייהוֹן כְּדִי לְדַעַת אֶת חֻכְמַת קוֹנֵם, כִּי מִתּוֹךְ
הַתּוֹרָה וְסוּדוֹתֶיהָ הֵם מְשִׁיגִים אֶת חֻכְמַת הַבּוֹרָא כְּפִי מַה שֶּׁאֲפֹשֵׁר לְהַשִּׁיג, וְלֹא פוֹקִי מֵאֵלוֹ
שְׁלוֹמוֹדִים שֶׁלֹּא לְשִׁמָּה שֶׁהֵם אֵינֶם זְכוּאִים, וְעַל יְדֵי שֶׁמִּתְבּוֹנְנִים בְּתוֹרָה לְהַשִּׁיג חֻכְמַת הַבּוֹרָא
וְאֵינוֹן יְדַעֵי וּמִסְתַּבְּלִין בְּרִזִין עֵילְאִין הֵם בָּאִים לִידַע וְלַהֲסַחֵל בְּעֵינֵי שְׁכֵלָם בְּסוּדוֹת
הָעֵלְיוֹנִים, מַה שֶּׁאֵי אֲפֹשֵׁר לְהַשִּׁיג, אֲלֵא מִתּוֹךְ חֻכְמַת הַבּוֹרָא בְּתוֹרָה, וְעֵינֵי "רִזִין עֵילְאִין"
הֵינּוּ אֲפִילוֹ הַסּוּדוֹת הַנְּעֻלְמִים בְּכַתֵּר יִשְׁיֹגוּ בַּחֲכָמָה, בְּגִין דְּכַד בְּר נֶשׁ נְפִיק מִהָאֵי
עֲלֵמָא לְפִי שְׁכֵשְׁהָאֲדָם יוֹצֵא מִהָעוֹלָם הַזֶּה בְּשַׁעַת פְּטִירָתוֹ, בְּהָא אֶסְמִלְקוּ מִנֵּיהּ כָּל דִּינִין
דְּעֵלְמָא בְּכַח יְדִיעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה מִסְתַּלְקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים הַנְּעוֹנְשִׁים שְׁבַעוֹלָם, כִּי כְמוֹ
שֶׁהוּא הַשְׁתַּדֵּל לְהַשִּׁיג בְּמִקּוֹם שֶׁאֵין הַחִיצוֹנִים שׁוֹלְטִים שָׁם, כֵּן הוּא זוֹכֵה לְהַמְשִׁיךְ מִשָּׁם
כַּח לְנִשְׁמָתוֹ, שְׁכֵשְׁהָאֲדָם תְּסַתְּלַק הַנְּשִׁמָּה מִן הָעוֹלָם, תְּחַעֲטֵף בְּאוֹתוֹ הָאֹר וְאֵין יִבְרָחוּ מִמֶּנּוּ
הַחִיצוֹנִים, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן לָזֶה הָאָדָם דְּרַךְ שִׁכּוּפֵר לוֹ עֲתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּאוֹפֵן
קָל, וְלֹא יִצְטָרֵךְ לְהַצְטַעַר בֵּין הַרְשָׁעִים בְּגִיהָגָם, וְלֹא עוֹד וְלֹא דִי בִזָּה, אֲלֵא דְּפִתְחִין
לֵיהּ תְּלִיסַר תְּרַעֵי דְּרִזִין דְּאֶפְרָסְמוֹנָא דְּכֵינָא שְׁפוֹתָחִים לוֹ י"ג שְׁעָרִים שֶׁל סוּדוֹת אֶפְרָסְמוֹן
הַטְּהוֹר, שֶׁהֵם י"ג אוֹרוֹת שֶׁל תְּקוּנַת דִּיקְנָא דְּאֵרִיךְ אֲנִפִין הַנְּמַשְׁכִּים לְבִינָה שְׁחִיא נְקִרָת
אֶפְרָסְמוֹן, וְלִכֵּן הֵם "תְּרַעֵי" שְׁבָה הֵם סוּד הַשְּׁעָרִים, דְּחֻקְמַתָּא עֵילְאָה תְּלִיָא בְּהוּ שֶׁהַחֲכָמָה
הָעֵלְיוֹנָה תְּלִיָא בְּאֵלוֹ הַתִּיקוֹנִים, מִפְּנֵי שֶׁהֵם בְּחִינַת הָאוֹרוֹנוֹת שֶׁבְּכַתֵּר.

זהר מדרש רות דף קג ע"ב חרש תקבה

בשעה שקידש היום, וכלה זו באה, ואינה מוצאה דירה מתוקנת, ושולחן ערוך, וגר דלוק, פלה זו אומרת, אין דירה זו מישראל, כי ביני ובין בני ישראל כתיב אין זה מישראל, אין דירתו לקדושה, על בן צריך היפר קדושה בבית, ועל דא כתיב לדרתם בשבת ובציצית. אמר רבי נהוראי, אסתדנא על מאן דנסק מתרע ביתיה בעיטופא דמצוה, ותפילין בראשו, בשעה דנפיק בין תרין תרעין, אודמנת שכינה עליה, ותרין מלאכין דקיימין עליה, חד מימינא וחד משמאלא, וכולהון מלוין ליה עד פי בנישמתא, ומברכין ליה, וחד מקטרנא דאיהו קיימא קמי פתחא דבר נש אזיל מבתריהו, ועל פרחיה אתיב ואמר אמן. וזכור ושמור כללא דכל אורייתא, זכור איהו פרשת מזוזה, ואיתימא

מתוק מדבש

וממשיך ואמר בשעה שקידש היום וכלה זו שהיא השבת באה, ואינה מוצאה דירה מתוקנת, ושולחן ערוך, וגר דלוק, פלה זו אומרת, אין דירה זו מישראל, כי ביני ובין בני ישראל כתיב, אין זה מישראל, אין דירתו לקדושה שאוכל לשרות בתוכה, על בן צריך היפר קדושה בבית, ועל דא כתיב ועל זה נאמר לדרתם בשבת שתהיה הדירה מוכנת וראויה לקבל בתוכה את הכלה הקדושה שהיא השבת, ובציצית וכתוב לדרתם בציצית כדי שיצא האדם מדירתו מעוטף בטלית ומעוטר בתפילין כזכור לעיל.

אמר רבי נהוראי, אסתדנא על מאן דנסק מתרע ביתיה בעיטופא דמצוה ותפילין בראשו אני מעיד על האדם היוצא מפתח ביתו מעוטף בציצית ובתפילין בראשו, כי בשעה דנפיק בין תרין תרעין בשעה שהוא יוצא בין שתי מזוזות הפתח, אודמנת שכינה עליה מזמנת השכינה לשרות עליו, ותרין מלאכין דקיימין עליה חד מימינא וחד משמאלא ושני מלאכים העומדים לשמור עליו אחד מימינו ואחד משמאלו, וכולהון מלוין ליה עד פי בנישמתא ומברכין ליה כולם מלוים אותו עד בית הכנסת ומברכים אותו, וחד מקטרנא דאיהו קיימא קמי פתחא דבר נש אזיל מבתריהו ומקסוג אחד העומד לפני פתח ביתו של האדם הולך מאחריהם, ועל פרחיה אתיב ואמר אמן ובעל כרחו עונה ואומר אמן אחר ברכת השכינה והמלאכים.

וזכור ושמור כללא דכל אורייתא זכור ושמור הם כלל כל המורה, כי זכור הוא סוד ויא הכולל את רמ"ח מלות עשה, ושמור הוא סוד המלכות הכוללת את שו לא עשה, ואמר כי זכור איהו שרשת קוזה זכור שבו"א הוא פרטת מזוזה, כי פרטיות שמע והיה אם שמע שזמזחה הם סוד חסד וגבורה דו"א, ואיתימא ואם